

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

879
2004 2007

Biroul permanent al Senatului
Bp 89 12.05.2007

L340/2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Lege privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și jocurilor sportive*, inițiată de domnul deputat Dragomir Dumitru din Grupul parlamentar al PRM (Bp. 89/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă parlamentară are ca obiect de reglementare înlocuirea actualului cadru legal – Ordonanța Guvernului nr. 11/2006 pentru prevenirea și combaterea violenței în sport – printr-o nouă lege cu prevederi mai detaliate despre fenomenul violenței în sport, cu sancțiuni contravenționale și penale mai multe și mai severe pedepsite, precum și cu anumite elemente de fond și de procedură preluate din legislația statelor care s-au confruntat deja cu fenomenul violenței în sport.

Propunerea legislativă este structurată în opt capitole care se referă, în principal, la următoarele:

- obligațiile organizatorilor, societăților de securitate privată și ale spectatorilor;
- interzicerea accesului la competiții sau jocuri sportive;
- sancțiuni.

II. Observații și propuneri

1. Referitor la Secțiunea a 4-a pct. 7 din Expunerea de motive, potrivit căroră „*plata indicatorilor care asigură executarea misiunilor cuprinse în prezentul proiect de lege urmează a se efectua numai din surse bugetare odată cu intrarea în vigoare a legii*”, apreciem că acest aspect ar fi trebuit reglementat expres în cuprinsul propunerii legislative, întrucât, la acest moment, asigurarea ordinii publice cu efective de jandarmi în incinta stadioanelor și a sălilor de sport reprezintă o prestare de servicii, în conformitate cu prevederile *Ordonanței Guvernului nr. 74/2001 privind abilitarea Ministerului de Interne de a angaja și presta servicii*.

2. Având în vedere dispozițiile art. 8 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, apreciem că, în legătură cu aspectele care interesează autoritățile administrației publice locale, ar trebui să fie consultate și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale.

3. În ceea ce privește structura actului normativ, menționăm faptul că, în cadrul Capitolului I – Dispoziții generale – **art. 1-9**, nu sunt menționate toate structurile cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii violenței în sport. Astfel, se vorbește numai despre organizatori și despre societățile de securitate private, ale căror atribuții sunt reglementate în capitolele următoare (cap. II și III), fără a fi cuprinse și prevederi despre atribuțiile și obligațiile Jandarmeriei Române, Poliției sau despre celelalte organisme cu competențe în domeniul sportului.

Deși aceste instituții sau structuri au atribuțiile prevăzute clar în legile proprii de organizare și funcționare, totuși, considerăm că trebuie reglementate situațiile ivite în domeniul violenței în sport care ar putea impune folosirea mijloacelor de constrângere care sunt de natură să afecteze un număr mare de persoane, ca armele de foc, precum și modalitatea de protejare a terțelor persoane, implicate fără voia lor în astfel de situații.

De asemenea, propunerea legislativă prevede numai obligațiile organizatorilor sau ale societăților de pază, fără a stabili și drepturile acestora, ale celorlalte instituții implicate sau ale supporterilor.

Așadar, propunem detalierea atribuțiilor specifice ale tuturor instituțiilor sau structurilor implicate, precum și a drepturilor acestora.

4. Considerăm că **literele g)-i)** ale **art. 2** trebuie eliminate întrucât depășesc domeniul de reglementare al propunerii legislative.

5. Referitor la **art. 3**, considerăm că acesta stabilește foarte vag atribuțiile Poliției, precizând numai faptul că menținerea ordinii publice în zona traseelor de deplasare către bazele sportive și către alte locuri destinate desfășurării competițiilor sportive, până la limita exterioară a zonei apropiate, se realizează de către organele de poliție competente teritorial, fără a fi reglementate modalitățile efective de menținere a ordinii publice, deși pot apărea și în acest spațiu conflicte cel puțin la fel de grave ca cele care au loc pe arenele sportive sau în interiorul zonei imediate sau a celei apropiate. Nevoia de reglementare în aceste situații apare necesară, cu atât mai mult cu cât zona de competență a poliției situată în afara zonei apropiate nu beneficiază de mijloace de supraveghere video, dispozitive de securitate, etc.

De asemenea, nici **art. 4** nu stabilește exact atribuțiile Jandarmeriei Române și situațiile în care aceasta poate să intervină, introducând, ca și modalitate de apreciere, o sintagmă destul de ambiguă, respectiv „*situații clar determinate*”.

Propunem stabilirea clară a atribuțiilor organelor competente în orice zonă, nu numai în zonele apropiate de stadion, cu respectarea principiului proporționalității intervenției și a protecției terțelor persoane nevinovate și cu luarea în considerare a faptului că în exteriorul zonei apropiate nu există mijloace de supraveghere video și nici dispozitive de securitate.

6. În ceea ce privește prevederile **art. 6 alin. (3)**, considerăm că ar trebui reglementată obligația solicitării, de către federațiile sportive, a sprijinului de specialitate al Jandarmeriei Române în ceea ce privește stabilirea metodologiilor de instruire a responsabililor de securitate, nu doar de a cere acest sprijin, având în vedere atribuțiile Jandarmeriei.

7. Considerăm că este necesară corelarea prevederilor **art. 8 alin. (1)** cu dispozițiile art. 34 din *Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române* potrivit cărora intervenția în forță se dispune în scris de către prefect sau înlocuitorul acestuia.

8. Având în vedere că subprefectul nu are atribuții în organizarea competițiilor sportive, se impune eliminarea referirii la acesta din cuprinsul **art. 9 alin. (1)**.

Art. 9 alin. (3) stabilește, printre altele, evacuarea persoanelor care, potrivit dispozițiilor art. 18 lit. f), ocupă alte locuri decât cele prevăzute pe

biletele de acces, abonamente, invitații sau alte documente de acces, fără permisiunea organizatorilor, cu excepția cazurilor de forță majoră. Considerăm că sancțiunea evacuării din locul de desfășurare al jocului sportiv, fără o avertizare prealabilă, este excesivă în actuala reglementare, evacuarea fiind necesar a fi dispusă numai dacă persoana care ocupă un loc în mod abuziv refuză părăsirea locului, la cererea titularului de bilet, a reprezentanților Jandarmeriei sau ai societății de securitate.

De asemenea, art. 9 alin. (3) stabilește, printre altele, evacuarea persoanelor care, potrivit dispozițiilor art. 18 lit. k), își ascund fața cu articole de îmbrăcăminte sau alte accesorii, exceptând situațiile când acest lucru este impus din considerente religioase. Considerăm că sancțiunea evacuării din locul de desfășurare al jocului sportiv este excesivă în actuala reglementare, fiind necesar un avertisment din partea agenților de ordine, jandarmilor, etc. și numai în mod excepțional, în cazul în care cel avertizat se opune cu violență, să se ia măsura evacuării.

9. Art. 10 alin. (1) lit. t) reglementează numai faptul că organizatorii jocurilor sportive urmăresc refacerea barierelor și împrejmuirilor în cazul deteriorării, până la organizarea competiției sau jocului sportiv următor. Considerăm că ar trebui stabilită în mod imperativ obligația acestora de a reface barierele și împrejmuirile, neîndeplinirea acestei obligații trebuind să fie pedepsită cu amendă contravențională.

Art. 10 alin. (2) lit. e) ar trebui să prevadă clar care sunt datele de identificare ale posesorului care vor fi imprimare pe abonamente.

Considerăm că este incomplet modul de reglementare a interdicției accesului la competițiile și jocurile sportive cu grad de risc ridicat, a minorilor sub 14 ani neînsoțiți de o persoană adultă (**art. 10 alin. (2) lit. k)**), fiind necesar a se crea și obligația organizatorilor de competiții de a informa prin imprimarea pe bilete, prin mass-media ori prin imprimarea unor afișe și a acestei interdicții, precum și aplicarea unei sancțiuni contravenționale organizatorului de competiții pentru neîndeplinirea acestei obligații. Această interdicție de acces a minorilor trebuie imprimată pe bilete, în momentul punerii acestora în vânzare.

În situații excepționale, când gradul ridicat de risc al competiției sau al jocului sportiv apare ulterior, această informare trebuie făcută cu cel puțin 7 zile înainte de data desfășurării competiției sau jocului sportiv.

La **alin. (3)** al aceluiași articol nu este menționat ce valoare are consultarea Agenției Naționale pentru Sport și a Jandarmeriei Române – este această consultare pur formală sau există obligația federațiilor de specialitate de a-și însuși observațiile făcute, în limita propriilor competențe, de către cele două structuri menționate?

10. **Art. 11 alin. (5)** stabilește numai posibilitatea comisiei de a efectua o nouă examinare a arenei sportive, pentru constatarea modului în care sarcinile trasate anterior au fost îndeplinite de către organizator, fără să stabilească vreo sancțiune pentru cei răspunzători de neîndeplinirea condițiilor privind securitatea.

11. Precizăm că în domeniul societăților specializate de pază și protecție sunt aplicabile prevederile *Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor* (art. 22-24, art. 38, art. 42-45, art. 47-50) context în care semnalăm necesitatea eliminării prevederilor **Capitolului III (art. 12-16)** în vederea evitării paralelismului de reglementare.

12. Dispozițiile **art. 16 lit. d)** prevăd obligația personalului desemnat să asigure securitatea oficialilor de a opri și imobiliza, în funcție de posibilități, persoanele care au săvârșit fapte de natură a pune în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea sau bunurile persoanelor cărora li se asigură protecția și să le predea de îndată forțelor de ordine. O astfel de obligație nu trebuie creată numai dacă anumite persoane au săvârșit fapte de natură a pune în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea persoanelor cărora li se asigură protecția; în orice situație în care viața, sănătatea sau integritatea corporală a oricărei persoane este pusă în pericol ar trebui să existe obligația acestui personal de a interveni.

În acest sens, ar trebui ca obligațiile prevăzute de **art. 16 lit. c) și d)** să fie prevăzute printre obligațiile generale ale personalului de securitate, indiferent de persoana a cărei viață, integritate, sănătate este pusă în pericol.

13. Considerăm că ar trebui înlăturat cuvântul „*recipienți*” din cuprinsul **art. 18 lit. a)**, acesta fiind prea vag și putând da naștere la interpretări. În orice caz, teza finală a literei a) – „*(...) ori alte asemenea obiecte ce pot fi folosite la acțiuni de tulburare a ordinii publice sau pot conduce la producerea actelor de violență*” este cuprinzătoare, acoperind toate posibilele situații din practică.

De asemenea, art. 18 lit. a) ar trebui completat cu interdicția spectatorilor de a deține și de a utiliza obiectele menționate în interiorul locului de desfășurare al unei competiții sau joc sportiv, nu numai încercarea de a introduce astfel de produse în arenele sportive. Astfel, considerăm că prin sancționarea acestor fapte ca și contravenții se realizează o bună protecție a valorilor sociale protejate, aceasta cu atât mai mult cu cât faptele respective sunt sancționate ca și infracțiuni dacă pericolul social este mai mare și sunt întrunite și celelalte elemente constitutive ale unei infracțiuni. Mai mult decât atât, așa

cum se poate observa la pct. 17, propunem eliminarea alin. (4) și (5) ale art. 32 din propunerea legislativă. De asemenea, actuala reglementare conține o diferențiere nejustificată între fapta de a încerca să introducă oricare dintre obiectele sau materialele de la art. 18 lit. a) care este pedepsită ca și contravenție și fapta de a deține astfel de obiecte sau materiale, care este sancționată ca infracțiune, conform art. 32 alin. (4) și (5).

Totodată, considerăm că bunurile prevăzute la **art. 18 lit. a) și b)** ar trebui confiscate, indiferent dacă fapta săvârșită este contravenție sau infracțiune.

Astfel, dacă este infracțiune se pot aplica prevederile art. 118 din Codul penal, iar dacă fapta este contravenție, pentru confiscare se pot aplica dispozițiile privind măsura contravențională complementară a confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții, conform prevederilor *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor*.

Lit. g) a art. 18 ar trebui să stabilească interdicția de a profera sau de a scanda cuvinte sau expresii obscene, defăimătoare, etc. asupra oricărei persoane, fiind nejustificată sancționarea acestor manifestări numai dacă subiectul pasiv este societatea de securitate privată, forțele de ordine, reprezentanții acestora sau oficialii.

14. **Art. 19 alin. (1)** ar trebui reformulat astfel:

„(1) În cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. b) și c), dacă agentul constator apreciază, datorită persoanei făptuitorului sau a împrejurărilor în care a fost săvârșită fapta, că prezența pe viitor a acestuia în incinta unei baze sportive constituie un pericol pentru participanți și pentru desfășurarea în siguranță a competiției sau jocului sportiv, poate dispune aplicarea în sarcina contravenientului a sancțiunii contravenționale complementare de interdicere pe o perioadă de la 3 luni la 3 ani a accesului la competițiile sportive de genul celor la care acesta a săvârșit fapte antisociale”.

După alin. (2) al art. 19 se impune introducerea unui nou alineat, **alin. (2¹)**, care să precizeze clar modalitatea de atac împotriva procesului-verbal de constatare a sancțiunii contravenționale complementare:

„(2¹) Împotriva procesului-verbal prevăzut la alin. (2) contravenientul poate face plângere în conformitate cu dispozițiile art. 31 – 36 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.”.

15. În ceea ce privește dispozițiile **art. 20 și art. 21**, acestea ar trebui modificate și completate astfel încât să dea dreptul și procurorului să ia, în mod provizoriu, măsura de siguranță a interzicerii încă de la începerea urmăririi

penale, având în vedere tocmai scopul măsurii de siguranță – acela de a elimina o stare de pericol.

Propunerea procurorului formulată numai la punerea în mișcare a acțiunii penale sau la întocmirea rechizitoriului - de la momentul inițial (începerea urmăririi penale) până la punerea în mișcare a acțiunii penale sau întocmirea rechizitoriului va trece o anumită perioadă de timp neacoperită de reglementarea propusă – este inefficientă, făptuitorul beneficiind de o perioadă de „*grăție*”. Reamintim că, potrivit art. 145 alin. (1²) lit. b) din Codul de procedură penală, „*Organul judiciar care a dispus măsura poate impune învinuitului sau inculpatului ca pe durata măsurii obligării de a nu părăsi localitatea să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații:*

b) să nu se deplaseze la anumite spectacole sportive ori culturale sau în orice alte locuri stabilite”.

De asemenea, alin. (2) al art. 20 ar trebui eliminat, exprimarea „*(...) de genul celor prevăzute la art. 111 Cod penal*” fiind de natură să producă confuzie. Oricum, ideea de bază a alin. (2) este cuprinsă în varianta reformulată a alin. (1).

Propunem reformularea **art. 20** și a **art. 21**, astfel:

„Art. 20 (1) În cazul în care o persoană, cu ocazia desfășurării unei competiții sau joc sportiv ori în legătură cu acesta, a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, pentru a preîntâmpina comiterea unor asemenea fapte în viitor, față de cel în cauză se poate lua măsura de siguranță a interzicerii accesului la competițiile sportive în legătură cu care fapta a fost săvârșită.

(2) Măsura este luată de instanță pe o perioadă de la 3 luni până la 3 ani, chiar și în condițiile în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.

(3) Măsura de siguranță a interzicerii accesului la competițiile sportive poate fi luată și în mod provizoriu de procuror în cursul urmăririi penale sau de instanță în cursul judecății.

Art. 21 (1) În cazul în care procurorul, după începerea urmăririi penale, consideră că este necesară aplicarea măsurii de siguranță a interzicerii accesului la competițiile sportive, va lua această măsură în mod provizoriu, prin ordonanță.

(2) În cursul urmăririi penale măsura de siguranță a interzicerii accesului la competițiile sportive poate fi dispusă în mod provizoriu pe o durată de cel mult 180 de zile.

(3) Ordonanța prevăzută la alin. (1) trebuie să precizeze genul competițiilor și jocurilor sportive la care îi este interzis învinuitului sau inculpatului să participe și perioada în care îi este interzisă participarea.

(4) Împotriva ordonanței procurorului prin care se dispune luarea măsurii interzicerii accesului la competițiile sportive, învinuitul sau inculpatul poate

face plângere în termen de 3 zile de la luarea măsurii, la instanța careia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță. Instanța se pronunță asupra plângerii printr-o încheiere, care nu este supusă niciunei căi de atac.

(5) Instanța dispune asupra menținerii sau revocării măsurii de siguranță, prin încheiere, cu citarea învinuitului sau inculpatului, prezența procurorului fiind obligatorie. Lipsa învinuitului sau inculpatului legal citat nu împiedică efectuarea judecării.

(6) Când constată că măsura este ilegală sau nu este justificată, instanța dispune revocarea ei.

(7) Plângerea învinuitului sau inculpatului împotriva ordonanței procurorului, prin care s-a dispus luarea măsurii de siguranță, nu este suspensivă de executare.

(8) Dosarul se restituie procurorului în termen de 24 de ore de la soluționarea plângerii.”

Este necesară introducerea a patru noi articole, respectiv **art. 21¹**, **art. 21²**, **art. 21³**, **art. 21⁴**, care să stabilească modalitatea de luare a măsurii, în mod provizoriu, în cursul judecării și procedura prin care măsura devine definitivă.

„Art. 21¹ (1) În cazul în care instanța, în cursul judecării, consideră că este necesară aplicarea măsurii de siguranță a interzicerii accesului la competițiile sportive, va lua această măsură, în mod provizoriu.

(2) Instanța dispune asupra menținerii sau revocării măsurii de siguranță, prin încheiere, cu citarea învinuitului sau inculpatului, prezența procurorului fiind obligatorie. Lipsa învinuitului sau inculpatului legal citat nu împiedică efectuarea judecării.

(3) Încheierea trebuie să precizeze genul competițiilor și jocurilor sportive la care îi este interzis învinuitului sau inculpatului să participe și perioada în care îi este interzisă participarea.

(4) Încheierea poate fi atacată o dată cu fondul cauzei.

”Art. 21² (1) Dacă în cursul urmăririi penale procurorul dispune scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, în conformitate cu prevederile art. 11 pct. 1 lit. b) și c) din Codul de procedură penală, dosarul se înaintează instanței competente să judece cauza în primă instanță, pentru a se pronunța cu privire la menținerea sau revocarea măsurii de siguranță a interzicerii accesului la competițiile sportive.

(2) Dispozițiile art. 21¹ alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) Sentința instanței poate fi atacată cu recurs în termen de 3 zile de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă. Dosarul va fi înaintat instanței de recurs în termen de 2 zile. Dispozițiile art. 21¹ alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(4) După soluționarea recursului dosarul se restituie procurorului competent în termen de cel mult 2 zile de la soluționarea recursului.”

„art. 21³ (1) Prin hotărârea care soluționează fondul cauzei instanța este obligată să se pronunțe și asupra menținerii sau revocării măsurii de siguranță, precum și asupra duratei acesteia, precizând, totodată, genul competițiilor și jocurilor sportive la care îi este interzis făptuitorului să participe.

(2) Hotărârea este supusă căilor de atac potrivit dreptului comun.”

„Art. 21⁴ (1) Împotriva măsurii de siguranță a interzicerii accesului la competițiile sportive, luată în mod provizoriu, se poate face cerere de revocare dacă au dispărut motivele care au dus la luarea acesteia. Cererea se introduce, după caz, la instanța competentă să judece cauza în fond sau la instanța investită cu soluționarea cauzei. Dispozițiile art. 21¹ alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(2) Încheierea instanței nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă cererea a fost respinsă, o nouă cerere se poate face după cel puțin 2 luni de la respingerea cererii anterioare.

(3) Împotriva măsurii de siguranță definitive a interzicerii accesului la competițiile sportive se poate face cerere de revocare dacă au dispărut motivele care au dus la luarea acesteia. Cererea se introduce, după caz, la instanța competentă să judece cauza în fond. Dispozițiile art. 21¹ alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(4) Hotărârea instanței nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă cererea a fost respinsă, o nouă cerere se poate face după cel puțin 2 luni de la respingerea cererii anterioare.”

16. La **art. 26 alin. (1)** apreciem ca oportună fixarea unei limite în timp pentru săvârșirea acestor fapte, spre exemplu cu două ore înainte și după desfășurarea competiției sau jocului sportiv (a se vedea în acest sens prevederile § 19, art. 2 lit. a) din Legea contravențiilor în fotbal din 1991 – Marea Britanie).

Propunem ca alin. (1) să fie reformulat astfel:

„(1) Constituie contravenții următoarele fapte comise în timpul competiției sau jocului sportiv ori cu două ore înainte și după acesta, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să întrunească elementele constitutive ale unor infracțiuni și se sancționează după cum urmează: (...).”

Menționăm că faptele care constituie contravenții la art. 26 alin. (1) sunt în parte incriminate ca infracțiuni în Codul penal: art. 180 – Lovirea sau alte violențe, art. 217 – Distrugerea, art. 271 – Nerespectarea hotărârilor judecătorești, art. 279 – Nerespectarea regimului armelor și munițiilor, art. 280 – Nerespectarea regimului materiilor explozive, art. 312 – Traficul de stupefiante,

art. 317 – Instigarea la discriminare, art. 321 – Ultrajul contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, art. 322 – Încăierarea, art. 324 – Instigarea publică și apologia infracțiunilor și art. 325 – Răspândirea de materiale obscene.

Astfel, în parte, faptele prevăzute în:

- art. 18 lit. a) constituie infracțiunile prevăzute în art. 279, art. 280 sau art. 312;

- art. 18 lit. b) constituie infracțiunile prevăzute în art. 317, art. 324 sau art. 325;

- art. 18 lit. e) constituie infracțiunile prevăzute la art. 217;

- art. 18 lit. g) constituie infracțiunile prevăzute la art. 205 și art. 206.

În aceste condiții, enumerarea variantelor normative de săvârșire este incompletă și trebuie făcută sau completată prin raportare la variantele normative prevăzute de Codul penal. Faptele prevăzute de art. 18 lit. a), de exemplu, cuprind trei categorii de bunuri interzise: materii explozive, substanțe toxice, droguri și arme în sensul folosit în art. 151 teza a doua din Codul penal - „*orice alte obiecte de natură a putea fi folosite ca arme și care au fost întrebuințate pentru atac.*”

Pentru ca norma să fie acoperitoare, în enumerare trebuiau incluse și armele, în sensul de arme de foc, precum și munițiile.

Constatăm că a fost omisă din prevederile art. 26 alin. (1) „*instigarea la xenofobie, la ură națională, rasială, de clasă ori religioasă, la discriminări de orice fel și la violență publică*” (art. 18 lit. h)). Facem precizarea că aceste fapte de instigare constituie infracțiunile prevăzute în art. 317 sau, după caz, în art. 324, dacă sunt săvârșite „*în public*”. În acest sens, propunem cuprinderea art. 18 lit. h) în enumerarea art. 26 alin. (1) lit. b) sau c).

17. Precizăm că cele 5 alineate ale **art. 32** conțin infracțiuni diferite, săvârșite în mai multe variante normative.

Infracțiunea reglementată la art. 32 **alin. (1)** poate duce la interpretări diferite în practică și la aplicarea în mod diferit a acestor dispoziții legale, astfel încât propunem reformularea alin. (1), după cum urmează:

„*(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 18 lit. a)-e) și g) dacă persoana în cauză a fost sancționată anterior contravențional pentru săvârșirea aceleiași fapte, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.*”

Propunem eliminarea **alin. (2)** pentru următoarele considerente:

- opunerea cu violență față de forțele de ordine ori împiedicarea acestora de a-și exercita atribuțiile legale privind asigurarea ordinii în desfășurarea competițiilor sau jocurilor sportive constituie infracțiunea de ultraj,

reglementată de art. 239 din Codul penal, astfel încât nu se justifică o reglementare paralelă a infracțiunii de ultraj în această lege specială, cu atât mai mult cu cât pedeapsa propusă aici este diferită față de cea din Codul penal;

- este nejustificată sancționarea diferențiată a faptei de opunere cu violență numai față de reprezentanții organizatorului sau față de personalul societăților de securitate privată, în condițiile în care Codul penal sancționează infracțiunile de violență, vătămare corporală împotriva oricărei persoane. Dacă s-a considerat că faptele săvârșite împotriva anumitor categorii de persoane denotă un pericol social crescut, legea a reglementat în mod diferit aceste fapte – a se vedea infracțiunea de ultraj, prevăzută de art. 239 din Codul penal.

Referitor la **alin. (3)**, pentru stabilirea pedepsei ar fi trebuit luată în considerare și îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor personalului de ordine și securitate (a se vedea dispozițiile art.14 lit. a) și art. 10 alin. (2) lit. b)).

Totodată, referitor la acest alineat, care incriminează nerespectarea măsurii de interzicere a accesului la unele competiții sportive, stabilind ca pedeapsă aplicabilă închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda, precizăm următoarele:

- simpla prezență a unei persoane, pentru care s-a dispus măsura interzicerii participării la unele competiții sportive, pe un stadion sau într-un alt loc unde se desfășoară o competiție sportivă, nu prezintă un grad de pericol social ridicat, care să justifice incriminarea unei asemenea fapte; în condițiile în care persoana respectivă are un comportament violent, aducând atingere integrității fizice a unor persoane sau distrugând bunuri, devin incidente, după caz, dispozițiile Codului penal care reglementează infracțiunile de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, lovire sau alte violențe, vătămare corporală, vătămare corporală gravă, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, distrugere;

- Codul penal prevede la art. 271 infracțiunea de nerespectare a hotărârilor judecătorești, în timp ce potrivit art. 32 alin. (3) coroborat cu art. 19 din propunerea legislativă constituie infracțiune nerespectarea unei măsuri dispuse de polițiști sau jandarmi; la alin. (4) al art. 271 din Codul penal este incriminată nerespectarea hotărârilor judecătorești prin sustragerea de la executarea măsurii de siguranță privind interzicerea de a se afla în anumite localități care se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă. În acest context, subliniem că potrivit Codului penal este prevăzută ca infracțiune încălcarea unei măsuri dispuse de instanță ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni (pericolul social al faptei săvârșite fiind, astfel, crescut), iar pedeapsa care se aplică pentru săvârșirea acestei infracțiuni este mult mai mică decât cea propusă prin propunerea legislativă pentru nerespectarea măsurii de interzicere a accesului la unele competiții sportive.

În considerarea celor prezentate, se impune eliminarea **alin. (3)**, sens în care propunem ca nerespectarea măsurii de interdicere a accesului la unele competiții sportive să constituie contravenție și să se sancționeze cu amendă.

Propunem eliminarea **alin. (4)** și **alin. (5)**, întrucât deținerea și folosirea acestor materiale este acoperită de varianta propusă la art. 18 lit. a), conform pct. 13 din prezentul punct de vedere.

18. O atenție deosebită ar trebui acordată și speculei cu bilete, ca faptă care impietează asupra controlului și evidenței spectatorilor și care favorizează eludarea măsurilor de securitate și săvârșirea faptelor antisociale prevăzute și sancționate în cuprinsul propunerii legislative.

19. Această propunere legislativă are un vădit caracter represiv, lipsind mijloacele de prevenție a fenomenului violenței în sport. Astfel, nu sunt create niciun fel de obligații pentru niciunul dintre participanții la evenimentele sportive – cluburi sportive, organizatori, federații de specialitate, organele statului cu atribuții în domeniul mass-media, de a desfășura orice fel de acțiuni de prevenție: campanii publicitare, campanii educative, care să promoveze spiritul sportiv și să arate de ce faptele de violență în sport nu pot fi tolerate, inclusiv menționarea sancțiunilor aplicate.

20. În ceea ce privește normele de tehnică legislativă, reglementate de Legea nr. 24/2000, republicată, precizăm următoarele:

- **art. 2 lit. k)** amintește și „*vorbirea incorectă*” printre semnele care pot duce la concluzia că o persoană se află în stare vădită de ebrietate. Considerăm că textul trebuie să se refere la „*vorbirea incoerentă*”;

- **art. 2 lit. m)**, care stabilește semnificația măsurii interzicerii accesului sau participării la unele competiții sau jocuri sportive, nu precizează dacă această interdicție operează sau nu pentru orice locație din țară sau din străinătate;

- în cadrul **art. 2** trebuie definite și „*traseele de venire/ieșire în/din arena sportivă*”. Termenul de „*afluire/defluire*” trebuie înlocuit, pe tot parcursul propunerii legislative, fiind de preferat, în locul acestei denumiri de specialitate, o denumire clară, cum ar fi „*traseele de intrare/ieșire în/din arena sportivă*”.

Precizăm că potrivit DEX *afluire* – sf – (Geol.) înseamnă acțiunea de degradare a albiei unui râu sau a terenului din jurul unei fundații datorită eroziunii apelor.

- propunem reformularea **art. 6 alin. (1)**, după cum urmează:

„(1) *Responsabilul cu securitatea, comandantul forțelor de ordine, șeful dispozitivului de ordine și securitate, reprezentantul Inspectoratului pentru*

Situații de Urgență, un reprezentant din partea serviciului de ambulanță delegat la manifestarea sportivă, precum și subprefectul, în cazul în care prezența acestuia este necesară, își desfășoară activitatea în punctul de comandă, urmărind derularea în bune condiții a competiției sau jocului sportiv.”

- pentru o mai mare coerență în exprimare, propunem reformularea **art. 10 alin. (1) lit. s)**, după cum urmează:

„s) să interzică amplasarea de către suporteri a banerelor sau a altor mijloace de publicitate vizuală pe gardul care delimitează suprafața de joc de tribună sau orice alte locuri care împiedică fie buna vizibilitate a jocului de către toți spectatorii, fie asigurarea unei intervenții oportune în caz de necesitate.”

- **art. 11 alin. (6)** trebuie reformulat astfel:

„(6) Constatările comisiei sunt cuprinse într-un proces-verbal în care se vor consemna neregulile constatate și termenele stabilite pentru remedierea acestor deficiențe, precum și sancțiunile pentru neîndeplinirea acestor obligații în termenele stabilite de comisie.”

- **art. 18 lit. b)** trebuie reformulat astfel:

„b) să introducă sau să încerce introducerea, precum și afișarea de inscripții, embleme, pancarte, banere, afișe, steaguri ori alte suporturi ce conțin simboluri, sloganuri ori texte cu caracter fascist, ori prin care se incită la denigrarea țării, la xenofobie, la ură națională, rasială, de clasă ori religioasă, la discriminări de orice fel și la violență publică, a celor care conțin texte sau imagini obscene sau care denigrează ori defăimează imaginea participanților la manifestările sau jocurile sportive, inclusiv a rezultatelor sportive obținute sau a suporterilor acestora.”

- **art. 18 lit. i)** stabilește interdicția suporterilor de a pătrunde în stare de ebrietate într-o bază sportivă în timpul desfășurării unei competiții/joc sportiv, fără a stabili ce este aceea „stare de ebrietate”. Menționăm că art. 2 lit. k) definește „starea vădită de ebrietate”, nu „starea de ebrietate”.

- **art. 24**, deși vorbește despre participarea „la o competiție sau joc sportiv în afara granițelor țării”, în continuare face referire la „punctul național de informare fotbal”. Or, interdicția de a participa la competiții sportive poate fi aplicată pentru orice competiție sportivă, astfel încât nu se justifică denumirea restrictivă de „punct național informare fotbal”.

- dispozițiile **art. 35 alin. (2)** ar trebui completate prin introducerea unei teze finale, după cum urmează:

„(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Ordonanța nr. 11/2006 pentru prevenirea și combaterea violenței în sport, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 30 ianuarie 2006, aprobată prin Legea nr. 299/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 605 din 13 iulie 2006, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.”

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere aspectele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative sub rezerva însușirii observațiilor și propunerilor de la pct. II.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului